

Beste vrienden en vriendinnen,

Wat een moeilijke start van het jaar 2020. Covid-19 heeft haar intrede gedaan en niet alleen hier het leven ontregeld maar zeker ook in de landen waar wij actief voor zijn. Daar geen intelligente lockdown maar een totale shutdown want Ebola ligt nog vers in het geheugen. Achter in deze nieuwsbrief vind je extra verhalen van Covid-19 ervaringen van onze projectpartners en de zware impact op het dagelijkse leven daar.

Samenwerking met Wilde Ganzen

Stichting Bona Baana gaat komend jaar een samenwerking aan met Wilde Ganzen om het educatieve project van onze projectpartner MCAFS (Masanafu Child And Family Support) in Uganda een flinke boost te geven.

Het onderwijs in de armste wijken rond Kampala

Kampala is écht beroerd te noemen. Er is nauwelijks lesmateriaal: leerlingen leren niet zelf te lezen maar dreunen op wat de leerkracht voorleest. Na de basisschooltijd kunnen de meeste leerlingen nauwelijks lezen (en rekenen). Daarom wil MCAFS de onderbouw van twaalf basisscholen in de omgeving van Masanafu voorzien van een programma om lezen en schrijven aantrekkelijker te maken. Zij gaan die scholen voorzien van lesmateriaal waarmee een kwalitatief betere leesvaardigheid kan worden geboden. Op de scholen worden buitenschoolse leesclubjes gevormd en uitdagende competities aangegaan. Met het project worden maar liefst 2500 schoolkinderen bereikt. Een speciaal programma voor pubermeiden gaat hen meer in hun kracht zetten. De ouders worden betrokken bij deze lesmethoden om de ontwikkeling van hun dochter te kunnen volgen. Ook de bibliotheek van MCAFS gaat gerenoveerd worden en worden voldoende boeken aangeschaft. Er komen trainingen voor leerkrachten om hen te sensibiliseren en het nut van kwaliteitsonderwijs te doen inzien.

De Wilde ganzen zijn enthousiast over dit project om deze kinderen en jongeren met plezier naar school te laten gaan. Voor elke € 2,- die wij bijdragen doet de Wilde Ganzen er € 1,- bij. In totaal is er €13.000,- nodig om dit eenjarige project een kickstart te geven. Geef deze kinderen vleugels om hoog te vliegen en zij zullen zich ontwikkelen tot kritische denkers!

In memoriam Lydia Kamya van Mirembe Girls

26 april jl ontvingen we het trieste bericht van haar dochter dat Lydia Kamya, de drijvende kracht achter onze projectpartner Mirembe Girls, na een kort ziekbed in het ziekenhuis, is overleden. Natuurlijk, ze was inmiddels 74 en dat is erg oud voor Ugandese begrippen. Toch kwam het als een schok. Het traditionele rouwen zoals gebruikelijk, dat iedereen naar het huis van de overledene komt om respect te tonen, kon vanwege Corona niet doorgaan. Bij de begrafenis is toestemming gevraagd om meer mensen aanwezig te laten zijn. Zij heeft in haar functie als maatschappelijk werker in Kampala zoveel voor mensen betekend. Ook na haar pensionering bleef ze onverminderd doorgaan voor Mirembe Girls om dingen te regelen. Daar was ze zo sterk in. Groenten, fruit, matten ed werden geruild voor schoolgeld. Ook wij werden als blanke "wazungu" bij Ugandese overheidsambtenaren naar voren geschoven omdat ze dan zóveel meer voor elkaar kreeg. We lieten ons er graag voor gebruiken. Deze sterke persoonlijkheid gaan we nog missen!

Covid-19 solidariteitsgiften

In verband met de Corona crisis die onze partners diep raakt, hebben we besloten om elke organisatie een solidariteitsgift te doen van € 500,- . Het bedrag kunnen zij naar eigen goeddunken inzetten om de lokale crisis te bestrijden. Allen hebben het grootste bedrag aan voedsel besteed.

* CFO Care for Others, Uganda

Pocho met beans en ander voedsel voor gehandicapten in de buurt van Soroti.
Verstrekken van zeep en handgel.

* MIREMBE, Uganda

Voedsel voor bewoners van Nsanvu

* MCAFS, Uganda In Masanafu

Support in essentiële producten zoals maismeel, suiker, bonen en zeep.

TEMAK, Kenya

Voedsel, desinfectiemiddelen en zelfgenaaid mondkapjes voor families in Kisumu.

* PEOPLE FOR PEOPLE, Rwanda

Voedsel, zeep en waterbassins voor de Twa bevolking in Rwanda

De continuering van Mirembe Girls

Na het overlijden van Mama Lydia Kamya van hebben haar drie dochters besloten om haar werk voort te zetten. Rita werkt al 10 jaar onder de vleugels van haar Moeder Lydia voor Mirembe Girls in Zzana en Nsanvu.

Even voorstellen:

Dochter Rita gaat mama Lydia opvolgen als directrice. Samen met haar twee zusjes. Ze worden aangestuurd door het adviserend bestuur.

My name is Rita Nassali and I am administrator at Mirembe girls vocational training centre and youth coordinator for Nsanvu. I am 37 years old, very hard-working, quite simple and God fearing. I am a mother of three. I studied in an only girls secondary school and at University offered a bachelor in social sciences majoring in women and gender studies. I have worked with Mirembe girls vocational for ten years now and it's something I love doing because I

love seeing women's lives changed especially financially.

In Africa, Uganda in particular once someone gives birth, it's almost a free ticket to suffering. Especially for women because most the men don't take care and do not take responsibility of their children. They leave that burden up to women and do not marry them.

I have interacted a lot with young mother's aged 17-28. And have done lots of counselling which I still love to do. I have also been a mentor to young boys through a project in Nsanvu village. These youngsters I have encouraged to train in vocational skills like carpentry and tried to place them for internship with local carpentry workshops. Basically that's a little about me and my passion is single mothers and young people.

*For God and my country.
Administrator/Youth coordinator*

DoeIShop.nl

Omdat er veel online word gewinkeld en steeds meer online word gedoneerd, willen we jullie vragen hier ook eens naar te kijken. Via [DoeIShop.nl](#) kun je gratis doneren door te shoppen bij alle aangesloten webshops. **Hoe kies ik dan voor Bona Baana?** Als je een specifiek goed doel wil kiezen, log je eenmalig in. Vervolgens begint het proces automatisch waarbij je eerst de keuze krijgt voor Bona Baana en je daarna je favoriete webshops kunt afstruinen. Probeer het eens en stuur het door!

Natuurbeschermer William Amanzuru uit Uganda

Sheltercity Nijmegen zet zich samen met de organisatie [Friends of Zoka](#) van William Amanzuru, in voor het behoud van het ZOKA regenwoud in Noord Uganda. Ondersteun Friends of Zoka door het sponsoren van een of meerdere bomen (€12,- per boom). Tevens compenseert u hiermee bijvoorbeeld de CO2 uitstoot van uw vliegreis!

Bona Baana maakte vorig jaar een goede start door het doneren van € 240,- voor het planten van 20 bomen. We gaan verder met de werving van donaties hiervoor. De teller staat inmiddels op € 175,- [Doneer hier!](#) Dank je wel!

Nieuw Banknummer

Eindelijk zijn we over gestapt naar een verantwoorde bank: Triodos!

Ons nieuwe nummer is **NL60TRIO0788864068**

Gastlessen tijdens verzoeningsproject bij Titus Brandsma in Velp

Voor Mavo 3 was er een twee uur durend programma als voorbereiding op een project afgelopen lente. Dan was het 75 jaar geleden dat WW2 eindigde. Omdat er tussen Duitse en Nederlandse studenten een uitwisseling zou komen waarbij de vraag centraal staat: "Hoe ga jij om met je buren", bedacht de leerkracht levensbeschouwing om het verzoeningsproject van People for People hieraan te koppelen. De gemeente Rheden waar Velp onder valt heeft een band met Rwanda en zo ontstond een mooie driehoek verbinding. In de lente zou vanuit de school een video-skypegesprek plaats vinden met leeftijdsgenoten in Rwanda. In deze les werd gekeken wat zij hen graag zouden willen vragen, en werd het skypeen voorbereid.

Mirembe, Uganda

Mirembe in Nsanvu gezondheidskliniek is weer "up and running." De muren van de slaapzaal staan, met het plafond en het opknappen van de gezondheidskliniek gaan zij verder als de lockdown opgeheven wordt.

Lida Figge is eind vorig jaar een dikke maand in Uganda geweest en heeft MCAFS en Mirembe in Zzana bezocht. Ze was erg onder de indruk van de vooruitgang van de betreffende partners. Deze gepensioneerde logopediste heeft veel voor Mirembe betekend. Jammer dat ze dit jaar niet meer kan gaan om de ontwikkelingen op het platteland van Nsanvu te bekijken. Bedankt Lida voor je kleurrijke en enthousiaste verslaglegging.

Ontmoeting Di-Vers

Op 19 september organiseert [Bureau Wijland](#) een kleurrijke ontmoeting op het Land van Ooij. Heeft je kind al eens in een Jeep gezeten? Ga op safari, wat leeft er in en rond een meertje, geniet van de muziek, onthaast je bij een Somalische koffieceremonie en laat je schminken in aardse kleuren! Optredens, poëzie, proeven, beleven en zoveel meer. De kinderactiviteiten zijn geheel in het teken van een ontmoeting met Afrika.

Foto-verkleedhoek, dierengeluidenspel, bananensoel, chapati bakken, haren vlechten, schmink en potjes schilderen. **Karibuni!** (welkom) vanaf 13.00 tot 17.00 op het [Land van Ooij](#) Dijkgraaf van Wijckweg 9 in Nijmegen.

De opbrengst van ons deel van de actie gaat naar MCAFS voor leesvaardigheid. Doneer gul want het bedrag wordt met 1/3 vermeerderd door de Wilde ganzen! Vrijwilligers welkom!

Social Media

Naast Facebook (www.facebook.com/BonaBaana/) kun je ons ook vinden op Instagram bonabaana !

Zelf je actie aanmaken bij PIF

Pay it Forward verbindt mensen met [non-profits](#) en maakt het mogelijk dat iedereen mee kan werken aan een betere wereld. Het concept is simpel: Pay it Forward voor iemand anders, doe goed samen met anderen, lokaal en globaal.

AH XL Flessenactie

In april hebben we bij de nieuwe AH aan de Groenestraat een flessenactie mogen houden. De opbrengst was € 172,90. Fijn, bedankt beste klanten en personeel!

Onze projectpartners op YouTube

We hebben een aantal korte filmpjes op [YouTube](#) staan. De projecten van Bona Baana komen hierdoor een stukje dichterbij. We willen nog graag ondertiteling van de Engelse filmpjes. Mocht een vrijwilliger voor dit klusje op willen staan, graag!

Sustainable Development Goals

Dit zijn de zeventien duurzame ontwikkelingsdoelen), om de wereld tot een betere plek te maken in 2030.

Het is een nieuwe mondiale agenda opgesteld door de Verenigde Naties en de opvolger van de eerdere Millenniumdoelen.

Het eerste en belangrijkste doel is het beëindigen van extreme armoede,

volgens de VN 'De grootste uitdaging van deze tijd'.

Bron: oneworld.nl

Word donateur!

voor minimaal € 10,- per jaar blijft u het Bona Baana nieuws ontvangen
en ondersteunt u projecten voor kansarme jongeren in Oost Afrika.

Giften zijn aftrekbaar van de belasting.

Colofon

Stichting Bona Baana ondersteunt lokale organisaties in Oost Afrika die zich inzetten voor kansarme jongeren

Hoe werken wij?

Bona Baana:

- * is een intermediair tussen haar partners en de juiste sponsors
- * haakt in op initiatieven van haar partners
- * organiseert diverse benefiet activiteiten
- * organiseert sponsoracties
- * geeft voorlichting op scholen en instellingen
- * maakt uitwisseling van stagiaires en vrijwilligers mogelijk
- * houdt donateurs op de hoogte middels nieuwsbrieven
- * heeft al 20 jaar lage overheadkosten
- * is ANBI geregistreerd

Secretariaat

Yvon van Lankveld en Toby Mulder
Begijnenstraat 34, 6511 WP Nijmegen
06-36118215 / 06-10143536

E-mail: info@bonabaana.nl

IBAN: NL60TRIO0788864068

Internet: www.bonabaana.nl

facebook: [bonabaana.nl](https://www.facebook.com/bonabaana.nl)

Instagram: [bonabaana](https://www.instagram.com/bonabaana/)

CORONA SPECIAL

studenten, leerkrachten en medewerkers aan het woord

We hebben onze projectpartners gevraagd om jongeren hun verhaal te laten vertellen. Wat de impact voor Corona voor hen is en hoe ze door de pandemie worden geraakt. Kortom een aantal zeer persoonlijke en lezenswaardige verslagen. Omdat het in het Engels zoveel dichter bij hun belevingswereld staat laten we het zo staan.

CFO Care for Others, Uganda

Okado Hosea; age 17

Hello, My name is Hosea living in Soroti, Uganda. Both my parents are still alive, I have four brothers and two sisters all together we are nine in our family and am the fourth born, still studying and playing soccer as my career.

I would like to talk about the influence of the corona virus pandemic in my life and family because it has greatly affected lives of people. First and foremost it has affected my studies since am in a candidature class, it means I am joining college next year. I am to sit for my final exams this year to determine my future but since corona broke out all schools and institutions have been closed which has slowed down the learning process unlike in other countries where there is modern technology and studies can be done online. The closure of schools has affected our notes coverage process and learning whereby we shall find difficulties in answering our final exams.

But however the situation I am grateful that our school has donated some textbooks by Bona Baana so I am able to do some research and read further ahead and I can make some online studies due to some compatible computer lab set up at the school. But the situation is hard and if am to

make it through which I know I will, I would like to join a good college that can sustain my soccer/football and studies abroad so that in the future I can help other people to achieve their goals.

Since the government closed all schools I miss studying a lot, I miss my friends, teachers and school workers. I also miss playing soccer a lot since it's my career. But however I spend most of my time reading the text books, doing some online research though the computer lab can't sustain all students.

Back to my family, my parents and siblings. They are doing great but there is a bit of hunger since we eat once in a day due to the government putting a national lockdown which has closed down all the small scale businesses. My parents sell for a living so most families in my area go sleeping hungry every day and could end up dying of hunger.

This corona situation makes me worried about the future because we could see many students drop out of school, early marriages, prostitution, forced labour, and child abuse among the girls and boys. The pandemic is taking long to end and most children need a source of living and hope. So I would like to call out other organisations, individual people and government to come and support the lives of natives in poor countries and enhance education, provide small scale businesses and jobs for proper standards of living

Bona Baana, thank you every one that has put this organisation to existence. You managed to come to the bottom of this situation and sent money for food supplies, protective gears and sanitizers. May God bless you a lot and abundantly add you more days of life to see the success of your organisation thank you a lot. Amen

MIREMBE AT ZZANA, Uganda

Ways in which covid-19 has affected me

This year started on a good side for me since I was hovering in a well-paid job and was in my last year at Mirembe Girls Training Centre. But as the year went by, the outbreak of Covid-19 pandemic came with its horrors in my life which were unexpected. During this period I have been affected in a number of ways. I diverted my savings towards upholding my cost of living instead of what they were meant for which was investment. I missed out on my internship because the school that was going to take me on declined claiming that the nature of the situation won't let them conduct internship. I also failed to complete my course as I had planned to finish it earlier this year but it is likely to happen at a later time because of the restrictions of the lockdown. With all that said I believe this situation has greatly affected me negatively.

Madrine; age 23

My student life in the COVID-19 PANDEMIC

I am ORISMABA VAOLA aged 25, a student at Mirembe Girls' Vocational Training Centre.

I cannot authoritatively say that it's been my own making to stay at home amidst the cleanse of millions of our brothers and sisters across the world due to this deadly corona virus. I am therefore extremely thankful to the Almighty for giving me a healthy life in a period when many have lost it. I would be deceiving if I say that I have ~~been~~ gone past the infection but am just grateful He for the fact He has brought me.

Life has not been easy since the 20th of March when almost all the work stations were abruptly closed by the government of Uganda including all schools.

My part time job where I work as a student teacher as well as a monitor and get paid for now and

Money for survival was also abruptly shut and as a working student, there was no saving as the little money I get from my half day work is barely enough for my tuition.

Transport was frozen and we were ordered to stay indoors. I was therefore forced to stay at the work place and devote to one meal a day to keep my self going.

My life is full of uncertainty as we are not sure when this will end because I want to finish my course. I am soon completely running out of what to eat and that means that I cannot support my studies any more if they tell us to resume.

Stay safe
Amelia
ORISMABA VAOLA

Orismaba Vaola; age 25

MIREMBE AT NSANVU

This kalantine (quarantine) took us bad but we will be strong as u still existing. we r also waiting for this lockdown so that we see what's going on. We are 5 in number Amos, Moses and Lawrence the first ones, Jimmy and Ntege also joined us but they also know something and we are together. This lockdown has took us bad coz people are also poor these days of kalantine and nowhere we can get some ka money apart from the workshop mummy Lydia started. We will be waiting for you until you come and tell us the next program as we are cleaning the compound and taking care of our tools. We still have hope in you. We love you. Best regards from Nsanvu furniture makers.

Mudonyi Moses; age 21

Rita Nassali: "The boys normally spend more time at the showroom at the main road to sell their finished products and get more clients. Before the Corona pandemic Amos was the main trainer as they get a real teacher once a week. They have a garden so food isn't a problem. By the time mum died she had sent them upkeep from Sidney (vliegende meubelmakers 2017) and currently they sketch around for odd jobs in the community like fixing furniture though work is less during this pandemic. So it is quite a challenge".

MCAFS; MASANAFU CHILD AND FAMILY SUPPORT, Uganda

Nangobi Winnie; age 21

COVID 19

Oh my world! Little did I know you could change so quick into something small and a jungle of cries, tears, screams, pain, sorrow and death! Who knew a disease could erupt and split through you making your people stumble, frightened, sad and feeling so low! I was someone who was green about pandemics like Covid 19 with his escort Corona Virus. It had never crossed my mind that a disease could attack, engulf, tear and scatter human like the way Covid 19 has done! I had never seen old people cry like babies the way it has been so real and normal, days back everywhere around the world. I had never seen people suffer, struggle to death for a living the way it is now. I had never seen my neighbours lacking basic needs like food and shelter and so the continuous fights between parents careless about the picture they are painting for their children. I had never been home for three months without reaching our town or friends. Pregnant women are giving birth or die on their way to hospitals because there are no quick means to help them out. The children, our future doctors, teachers, lawyers, engineers, pilots are confused seeing their dreams shattered after the three months without schooling.

Covid 19 is like a war that attacked the world targeting many and taken our brothers and sisters. It is now that I understand the meanings of terms Quarantine and Lockdown. Staying home and no movements or visits, just trying to get used to the walls and roofs! Every gathering was prohibited including the churches and mosques which makes me sick

because I miss that spirit of togetherness and the power of unity. What makes the world are the people and who can ever imagine a world without them! But then, do we have something to learn from this horrible enemy Corona Virus? I have learnt to save and think about tomorrow because those who had not saved have seriously suffered! I have learnt to help those in need as I have seen many people provide food to those who were starving. I have also seen children happy because this situation has given them a chance to understand their parents better since they live with them day and night. We have lost so much but God has a reason for whatever that happens in our lives and why me and you are still breathing. But, what is next when people have used their savings to cater for their families? What about those who have lost their jobs in the process? How about those who have lost their families and properties? How long will it take for people to enjoy the moments of living in a new world without tears or fear? Nobody can tell but only God does and that is why we need to turn to Him at every chance we get. I assure you that the world will be a better place if we unite and Fight Corona Virus. Stay Home, Stay Safe.

Yiga Nicholas; Director MCAFS, Kampala, Uganda – “The Corvid 19 experience”

It all began as international news with no direct link or implication for us in Uganda. But a few weeks in the month of March we got into the reality of the same when the President announced closure of schools followed by restriction on movement by public means of transport. This was after discovering some few cases in Uganda but many cases of the same in countries around Uganda.

Not until the stopping of private means of transport did we feel the extent of the pain. The worst case scenarios were when someone lost a dear one or had a sick person that required hospitalization. The measures put in place made it so painful. One had to seek special; movement permission from only one Government official in the division. Alternatively very few official vehicles were issued with movement permits, but this were mainly Government and big company vehicles. The security personnel supposed to enforce the guidelines and regulations were with very high morale and over enthusiastic with very little reasoning and personal judgment or understanding which made life extremely painful for many people. A case in point is the day the president first announced restrictions on private means of transport. Thirty minutes later Security personnel on roads begun impounding vehicle which happened to be moving on the road with no consideration whatsoever that the order got people on the way. On the other hand when movement by commuter motorcycles commonly known as BODABODA was announced, the security personnel chose to beat whoever was found riding it. It took the intervention by the President himself prohibiting the beating of people for the security personnel to stop the habit.

Fortunately there was no restriction on cargo movement this contributed to the availability of essential commodities in the market for those who had some money. When the lock down was extended from two weeks to a month and later to two months things begun changing considerably. At MCAFS the number of people approaching us for food support begun to rise. We had initially given out the food that had been left in the store after closure of the school. This was mainly to our staff members and a few poor people and our beneficiaries near us. The Government shortly announced total ban on food distribution to the public outside the official Government task force. This was for both health protection and some order. However the food that was promised by the Government to the most vulnerable within the first month had not reached 25% of the population around the planned urban areas of Kampala and its surrounding district of Wakiso.

This made life unbearable. The bigger percentage of the population in Uganda is in the informal sector. Earning on a daily basis. These were all directly affected by the lockdown. Very few of these had any savings on which they could depend for survival. A good number of these had to move to the villages. This was not easy too since by the time they resolved to do so there were no more any means of transport as such, some resorted to walking over 30 to 60 kilometers or more on foot to the villages where they could find safer means of survival, mainly free food. In the urban and peri urban areas the main challenge is food and rent. Although most landlords (owners of houses) have been lenient and understanding, majority of people around us have to struggle to get what to eat. We were very grateful to the handshake we received from Bona Baana which enabled us to reach out to some people with support of essential items such as Maize flour, sugar, soap and beans.

Recently the Government announced partial release on the lockdown by allowing private means of transport and re- opening of schools in the month of June but only for the candidate classes and finalists.

After discussions with our team at MCAFS we have found ourselves unable to open the Vocational Skills Training Centre as scheduled (in the 2nd week of June) for the following reasons; More than a half of the trainees are not in position to pay the training fees since their parents and guardians are not earning anything. We too cannot open when we have no income to meet the running costs. It seems we are just starting to understand the extent of the Corona Pandemic which in Uganda so far it is not the disease itself or infections because these are very few, but the effects of the lockdown. Our experience is similar to many people whose problem

had been the lockdown but for whom the work after the lockdown is quite debatable. We are not losing hope but working to ensure that life continues.

TEMAK; TEENAGE MOTHER ASSOCIATION KENYA, Kenya

Joab o'Thatcher, directeur van TEMAK heeft dit interview afgenoem

Effect van Covic-19 bij jonge vrouwen in Kenya:

Lavine is een alleenstaande moeder van twee prachtige meisjes, Nicole van 4 en Kadogo van anderhalf. Ze woont alleen met haar kinderen in de krottenwijk Nyawita in Kisumu. Een arm gebied waar het leven een struggle is en waar men leeft "from hand to mouth on a daily basis".

Lavines's nachtmerries begonnen toen Covid-19 zich aankondigde in Kenya. De regering sloot direct alle scholen en andere plekken waar veel mensen samenkommen en stelde een avondklok in. De gammele school van stalen platen in de krottenwijk, bedoeld voor wezen en arme kinderen van Obunga slums en het naburige Nyawita waar zij verblijft, waar ze hielp als een partime klassenkracht ging ook op slot.

Hiermee is ze haar inkomen kwijt- alhoewel het geen vast inkomen was. Dit betekent dat ze geen geld heeft voor voedsel voor haarzelf en haar kinderen. Ze besloot een bekende te vragen of ze een van haar kinderen, Nicole, mee kon nemen naar het platteland zodat grootmoeder voor haar kon zorgen in het dorp. Dat was erg moeilijk want ondanks de bittere armoede had Lavine een sterke band met haar kinderen opgebouwd. Dus toen Nicole op de bus werd gezet huilde ze hartverscheurend. Sindsdien heeft ze nachtmerries en slaapt ze onrustig.

In alle verwarring probeerde Lavine contact te krijgen met de vader van haar kinderen die uit haar leven verdween toen ze zwanger werd van een tweede kind. Hij was niet voorbereid en klaar om vader te zijn, de last was te zwaar omdat hij geen werk had. Hij dreigde haar wat aan te doen als ze nog een keer zou bellen.

Lavine zegt vele kerken aan zelfmoord te hebben gedacht, ze zou het gedaan hebben als ze de liefde voor haar kinderen niet zou hebben gevoeld. Ze slaapt slecht en raakt snel geirriteerd, denkt vaak aan de dood en kan niet meer eten. Het overweldigende nieuws over Covid-19 op alle media, via vrienden, de maatregelen van de regering, op televisie waar ze elke avond naar gaat kijken bij haar buren geeft veel onrust en ze wordt er angstig van.

Akinyi Lavine: age 23

'My child often cries because of hunger and I do not know where to turn too as all my neighbors and friends are equally affected like I am'. 'Twice the police have fired teargas during the curfew that has landed close to where I live which chocked me so much I thought I was going to die'. 'I held my child so tight and at one point both of us coughing and with tears in our eyes and loss of breath from the fumes; I called on death to take us all'. Met een klein glimlachje zegt ze zacht, 'Death did not answer'.

'I am scared for I do not know what lies ahead of me. I am forced to stay indoors with no food to eat. I fear testing positive for Covic-19 when I think of the horrible conditions in which people in quarantine are being subjected to and the fact that you have to pay for the cost of treatment and quarantine not to mention the stigma associated with those that test positive" zegt Lavine.

'My little rent is running in arrears for two months now and my landlady has warned me to vacate the house, where do I go to?' 'Due to lack of food, I have tried to invite men to come to my house so I can convince them to buy me food or pay my rent'. 'I feel so ashamed of myself'. 'This is not my kind of life and makes me feel dirty and depressed.' 'I am not sure whether I am inviting Corona to my house or any other disease to myself'. 'I also go from house to house asking people to allow me wash their clothes and dishes so I can earn an income but this is hard to come by since people are no longer allowing strangers into their homes due to the spread of Corona'. With tears in her eyes, Lavine says: 'I wish one day the earth would just open up and swallow me, I feel I cannot deal with this anymore'.

Na een lange stilte waarin ze huilde keek ze op en zei: '
But I want to thank TEMAK for bringing me masks and some food for me and my child three weeks ago'. 'Thank you too for the gift of money for one month rent that I have just received'. 'May God bless you all at TEMAK'.

Kijk hier naar een [filmpje](#) waar Philomena op bezoek is bij een familie.
